

Виходить у Львові щодня (крім неділей і гр. свят. свят.) о 5-ій годині по полудні.

Реданція і Адміністрація: уряд Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданя і за вложенем оплати поштової.

Реілямації незапечатані вільні від оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської”.

Передплата у Львові в агенції дневників пасажа Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінції:

на цілий рік зр.	2-40
на пів року „	1-20
на чверть року „	—60
місячно . . . „	—20

Поодинокое число 1 кр.
З поштовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5-40
на пів року „	2-70
на чверть року „	1-35
місячно . . . „	—45

Поодинокое число 3 кр.

Вісти політичні.

(Кравей сойми. — Справа чесько-німецької угоди. — Англійско-трансвалська війна.)

Сими днями збирають ся сойми на дводневні наради, почім коло 10-ого січня зберуть ся на довші сесії, бо парламент, після всякої імовірности, не буде в тім місяці радити. З усіх соймів найбільше значіне буде мати сойм чеський, бо він рішить, чи кабінет дра. Віттека буде довший час правити при помочи §. 14, чи може запанув в Австрії правильний лад парламентарний. В чеськім соймі має дальше вести ся справа чесько-німецького порозумія.

З німецької сторони вже тепер задивлюють ся на ту справу не копче прихильно. Після гадки німецьких провідників, теперішня хвиля не може зачисляти ся до щасливих для таких переговорів, а з другої сторони Німці вже нераз висказали гадку, що язикове замішане має управильнити ся не кравим, але державним законом. — В своїм часі — пише один з сторонників німецької лівниці — коли гр. Букоа, предсідатель клубу фєвдальной шляхти, поставив в чеськім со. мі внесеня, аби вибрати комісію для справи управильнення язикових відносин в Чехії, постановили німецькі послы не входити цілком до тої комісії. І нема сумніву, що колиб тепер пробовано знов скликати таку комісію, Німці полишили б вірними своїм давнішим поглядам. Одинокоею можливістю до сотвореня услівій

полагодження язикової справи було би то, колиб Чехи згодили ся на подібне внесеня, як в р. 1887 поставив др. Гербет що-до поділу Чехії на округи чеські і німецькі.

Інакше задивлює ся на ту справу бувший міністер др. Кайцль. В розмові з віденьским кореспондентом дневника Pester Lloyd-а убачає він сю хвилю за дуже нарочну до переговорів. Обі сторони — каже — спробовали своїх сил, обі повалили по одному міністерстві, обі показали, що в Австрії не можна правити ні против одної ні против другої народности. Тепер все залежить лише від способу, як взяти ся до переговорів. Я — каже — убачаю за найліпшу річ, щоби з обох сторін зібрани ся мужі довірія до цілком свобідного обговореня справи і обоїх ріжниць. Лише на дві річі треба при тім памятити: раз, щоби обі сторони старали ся порозуміти ся межі собою без ніяких кумів і факторів, а друге, щоби ті переговори були зразу довірочні. Люди рознервовані, бацилі підозріваня і недовірчivosti уносять ся у воздух; а через те і легко о перешкоди при угоді. Повстаняне і оудова компромісу не надають ся до загальної відомости, се часто лише спинає або і ударенное справу серед еї повстаняня. Лише з готовим вже результоматом можна станути перед громадою. Ті довірочні переговори повинні розпочати ся зараз в січні.

Дня 23 с. м. відплив начальний командант англійский Роберте до полудневої Африки, а Кіченер з Єгипта минує вже Мальту. Супротив того здаєть ся буде правдивою вість, що новий командант і его шеф штабу зідуть

ся на Мадері. — В Берліні розвійшла ся поголоска, що приказано всім англійским відділам уступити з дотеперішних боввих ліній. І так Буллер має уступити до Есткур, Мелуен до ріки Оравії а Гатакер до Кінставну і всі они мають ждати на прихід сьвіжих войск та аж відтак рушити знов наперед. Тим способом віддано би Ледісмес і Кімберлєй в руки Бурів. Здаєть ся, що часть войск Буллєра вже уступила, коли Daily News доносять, що в наслідок недовіри води Англійці мусіли уступити з Чивелі до Фрєр. Дописуватель Times-а в Капштадту доносить, що положеня критичне не так під взглядом войсковим, бо одна побіда Англійців направила би дотеперішні неувдачі, але правдива небезпечність лежить в ворохобни капляндских Голляндців. Та ворохобня грозить Англії утратою полуднево-африканских кольоній.

Новинки.

Львів дня 27-го грудня 1899.

— На засіданю кравейої залізничої ради ухвалено продовжити залізничий шлях Борки великі-Грималів аж до російської границі в Калагарівці. Сюдіють ся, що сей шлях буде добре рєнтувати ся, з огляду на оживлений рух товарний, особливо збіжєвий з Росією. Друга віднога сеї залізничї піде в Грималова на Товєте, Городницю і Самолуківці до Чабарівки, де буде залучена з

19)

МИСТЕЦКИЙ ЗЛОЧИН.

(З англійского — Родрига Оттоленгі.)

(Дальше.)

В хвили, коли товариство судженого хотіло війти з ним до церкви, задержав ся перед захристією надїжджающий віз, з котрого вискочив Барнес.

— Богу дякувати, не приїжджу за пізно — крикнув на велике зачудованє присутних.

— Чи ви того певні? — спитав Мічель з великим спокоєм.

— Приїжджаю, аби перешкодити вашому вінчаню.

— Аби его опізнити, хотіли ви сказати, і то вам вже удало ся, бо в тій хвили повинен я вже стояти коло престола побіч моєї судженої.

— Кажу вам: перешкодити, і...

— Хвилинку, пане Барнес. Не маю часу до страченя, я не хочу надто отверто говорити. Послухайте мене. Гадаєте, що маєте причину, якої догадую ся, аби перешкодити мому вінчаню. Так?

— Атже я вже то сказав.

— Коли я вам докажу, що в той спосіб ви не дійдете до своєї ціли, чи понезаєте того наміру?

— Очевидно, але то неможливе.

— Нічо не є неможливе, пане Барнес, прошу, читайте.

Виймив з кишені папір, подав его Барнесови, а той поквально его вхопив.

— То підлість, пане Мічель — крикнув — і...

— Ви мені дали слово, що не будете дальше мішати ся. Як прийдете до мене, до дому о другій годині, то я готовий відповідати на вапї питання. Чей мене досить знаєте, що додержую слова. А тепер, панове, прошу наперед.

І всі війшли до церкви, а Барнес лишив ся на місці.

Торжество відбуло ся без дальших перепон, а пів години опісля молоді Мічелі їхали на весільний пир до готелю в Пятій алеї.

Барнес не ждав кінця вінчаня, прочитавши папір, який ему Мічель подав. Було то свідощтво заклученого попередного дня вінчаня цивільного. Телеграма Сефтона дозволила Мічелеви підійти Барнеса в той спосіб, що цивільне вінчанє попередило церковне.

XV.

Мічель починає складати зізнаня.

Приїхавши де Нового Йорку, Барнес пішов зараз до свого бюра, да на своє зачудованє побачив Лусетту.

— Я прийшла сюди — почала она — аби вам зараз гдати справу; не маємо часу до страченя.

— Що стало ся?

— Я найшла дитину в Ест-Оранж. Але еї знов звідтам забрали. Вчєра вечером забрав еї Мічель до Ремзенів.

— До Ремзенів? А то що знов значить?

— Не знаю, але вінчанє панни Ремзен і Мічеля відбуде ся нині в катедрі св. Патрікія.

— Не відбуде ся, коли ще всею прибути на час — відовзав ся Барнес, і поїхав до церкви, де лучила ся наведена вже нами подія.

Точно о другій годині ставили ся в домі Мічеля Барнес і пан Нейлі, і Мічель сейчас їх приймив.

— Ах, пане Барнес — почав свобідно — тішу ся, що можу вам служити. Нині рано я трохи спішив ся, а ви прийшли в невідповідній порі.

— Не маю охоти до жєртів, пане Мічель, бо мене привела сюди поважна справа. То пан Нейлі з Нового Орлеану, що в тій справі прийхав аж сюди.

— Тішу ся, що маю честь пізнати вас, пане Нейлі — відповів Мічель скоро і подав ему руку, котру і Нейлі стиснув, хоч перше гадав, що волів би дїткнути ся розпаленого заліза, як руки чоловіка, що зробив колісь таку тяжку кривду дочці его приятеля. — Я справді цікавий, пане Барнес — говорив Мічель дальше — чи ви їздили до Нового Орлеану, аби глядати рубина моєї жінки?

— Не того я їздив, але чей здогадаєте ся, чому пробовав я перешкодити вашому вінчаню.

— Цілком ні. Якїж ви мали причини до того?

— Коли ви не знали, то дїячого заклучили вже вчєра цивільне вінчанє?

державною залізницею трансверсальною Гусятин-Станиславів. То має бути залізниця звичайно-горова локальна, а концесію будівляну дістали вже Вол. Федорович і гр. Ад. Голуховский. Рішено також приступити до будови шляху залізничного Тернопіль-Збараж, а о концесію стараєся п. Німентовский, владитель Збаража.

— **Рускі мотиви на всесвітній виставі в Парижі.** Всесвітня вистава в Парижі, що буде отворена вже в маю 1900 року, заповідаєся дуже величаво. Зі всіх частій світа надходять вельми цікаві предмети промислу різнородних народів, то знов природні продукти, о котрих до тепер пересічний Євросець і понятя не має. Між иншими Австро-Угорщина буде мати для своїх продуктів та фабрикатів особний відділ. В сім австрійським відділі буде окремий павільон виробів з дерева заєспавської школи промислової. Директор тої школи п. Ковач спеціально студіював деревляні вироби та різьби галицького народу і прийшов до заключення, що народні різьби східної Галичини виконують ся більше в византийським стилю, а західної придержують ся стилю ренесансового. Дальше каже, що сляпарські і ткацькі народні вироби східної Галичини много багатші в різнородність мотивів, ніж на Мазурщині. В тім то павільоні, що буде представляти щось в роді малого музею, один відділ буде присвячений виключно руским мотивам. Коломийська школа для деревляного промислу приладжує вже цілий гарнітур меблів на царську всесвітню виставу. Виробів ткацьких в руских мотивах мають доставити Глиняні і Бучач, а гончарські виставить п. Іван Левинський, архітект зі Львова. Цілий той галицький павільон, зі всіма предметами призначеними на царську виставу, буде виставлений у Львові в місяці лютім 1900 р.

— **Страшна катастрофа в церкві**лучила ся оногди в Козлові в Росії; іменно завадила ся там якраз підчас богослуження, коли в церкві було повно людей, середна баня і убила на місці 12 людей, а 28 покалічила, з тих 7 навіть дуже небезпечно.

— **Лідит.** Так називає ся англійська вибухова матерія від міста Лід в графстві Кент в Англії, бо там основано першу фабрику тої матерії. Своєю побідою над Магдієм і дервішами

Англіїці мають завдячити лише нечуваній силі вибуховій сеї матерії. Тепер англійські війська починають також послугувати ся тою убийчою субстанцією в борбах з Бурами. То спонукало ген. Жуберта остро запротестувати против варварства Англіїців. Лідит уживають не як порох стрільничий, але як вибухову матерію до розсаджування бомб. О величезній силі лідиту свідчить то, що 56 фунтова бомба, кинена в череду овець, вибила 86 штук лише через натиск воздуха не зранивши ні одної. Вправді на гагській конференції радили над усуненем таких бомб, але наради не принесли нічого позитивного. Отже нічо не стоїть на перешкодї Англіїцям уживати тих випробованих під Обдурманом средств. До тепер обовязує лише конвенція з р. 1868, що заборонює уживати куль вибухових низше 400 гр. ваги. Мимо того однак, що Англіїці кладають тепер на Бурів бомби о 45 фунтах ваги, они до сеї пори не принесли ще користних для Англії наслідків. Правдоподобно Бури будуть Англіїцям відплачувати ся французским меліштом, що мало чим різнять ся від лідиту.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Ради господарські.

Рахуйте ся добре і з кождим крайцаром, ба ні, з кождим сотником, бо за кілька днів входить в жите нова валюта, коронова.

— Рахунковість в домашнім господарстві. Скоро лиш хтось має якісь доходи, хоч би й дуже маленькі та видатки, то повинен добре рахувати ся. Рахунковість потрібна для того в кождім стані, чи то господар на рілі, чи лиш халупник або зарібник, чи то робітник або урядник, сьвященик, учитель або приватний службовник — всі повин-

ні рахувати ся. Дехто не хоче рахувати ся, бо каже, що на его маленькі доходи і видатки вистане і сама память; другі не хотять вести рахунків, бо кажуть, що то їм забирає багато часу. А то поправді лиш така вимівка, котрою — не во гнів нікому кажучи — покриває ся ліньство. Сама память не завжди вистає, а часу в кождім стані і при кождім занятю можна на стілько урвати, щоби записати якийсь видаток або дохід. Але ціла річ ось в чім: треба зараз все записати, а не відкладати на пізнійше, на другий день, бо потому забуде ся і знов не стане часу. Записуване всяких видатків і доходів має ту добру і практичну сторону, що чоловік сам себе контролює, що знає кождої хвилі, як стоїть, що має а що винен, во чому що платив, або кілька і коли за що взяв. Рахунковість в домашнім господарстві не потребує бути зараз велика, зі всілякими книжками рахунковими; вистане до тої роботи один, два зошити з паперу, скоро хтось умів їх сам собі порубрикувати. Перша річ єсть, щоби зробити собі інвентуру ві всего майна. До того вистане поробити собі такі рубрики: I) число порядкове; — 2) день і рік купна; — 3) назва предмету; — 4) ціна купна в коронах і сотиках; — 5) теперішня вартість записаного предмету. Інвентуру робить ся н. пр. з днем 31. грудня, і списує ся: I) Домашня знадоба (меблі) отже: стіл, ліжко, крісла, лавки, скриня, куфер і т. д. — II) Обрава; — III) Посудина (сервіс, тарелі, миски, горшки, баняки, ляшки, бочки і т. д. — IV) Постіль; — V) Одіж; — VI. Дорогоцінності (золотий або срібний годинник, перстені, коралі і т. п. — VII) Гроші (готівка дома; гроші зложені на книжочку в касі ощадности, ціяні папери, проценти, позичені комусь гроші і т. д. То все разом творить т. зв. активи. А тепер приходять пасиви: Довги (гроші позичені на слово або на вексель, на ґрунт; проценти від довгу; довг в склепі, у кравця, шевця і т. д. Коли потім порівнаємо активи з пасивами, то побачимо який єсть стан нашого майна аж до той день, в котрім зроблена інвентура. Тога інвентура єсть зеркалом, в котрім видимо наше господарство і з неї видимо як потреба нам вести

— Я міг би вам на то відповісти, що то часто лучає ся, але хочу бути щирий і признаю ся вам, що мені прийшло то аж тоді до голови, коли погадав собі, що вам могло би впасти — а ви маєте часом дивні примхи — аби я тепер не оженив ся. А позаяк я поставив собі, що мов вінчанє мусить відбутися в означенім часі, то й намовив жінку, аби за ключила зі мною цивільне вінчанє. Тільки всього. А ви що гадали?

— Ви дуже добре знаєте, що то всьо лиш пусте балаканє і що я хотів узяти панну Ремзен за сьвідка против вас, чога тепер, коли она вже стала вашою жінкою не можу зробити.

— Дійстно, признаю ся, що я о тім гадав. А що тепер хочете зробити?

— Передусім арештую вас за викраденє дитини, що була під опікою Розі Монтальбон. Ті слова не зробили на Мічелі ніякого вражіння.

— І що дальше? — спитав Мічель.

— А відтак в судовій дорозі примушу вас до виявленя, де є тепер та дитина.

— То було би для вас трохи тяжко, коли би я случайно не мав нічо против того. Емілі! — На той поклик вийшла з другої комнати молода жєнщина, держачи за руку прехорошу дівчинку. Мічель підійшов до них і ведучи дитину до пана Нейлі сказав: — Розо то пан Нейлі, старий, вірний приятель твоєї матери, що з так далека приїхав, аби тебе побачити і уцілувати.

Старець був глубоко зворушений появою дівчинки; єї вид обудив в нїм давно приспані чувства. Пригадав собі иншу молоду дівчину, котрої молодість окружав ніжною любовію, котрої матір любив, але не був люблений і тому не оженив ся.

То була бабуня Розі Мічель. Поцілував дитину і вивів єї з комнати, а відтак обернув ся до Мічеля.

— Пане Мічель, або ви найбільший злочинець, якого земля носила, або ми всі поми-

ляємо ся. Витолкуйте ся, ради Бога, я мушу всьо знати.

— Поперед всего треба ясно розглянути ся в положеню. Що панове о тім гадаєте?

— Я вам поясню, коли лиш ваша жінка вийде — сказав Барнес.

— Моя жінка і я то одно — відповів Мічель і положив руку на єї рамени. — Не бійте ся говорити в єї присутности.

— Коли собі того бажаєте, нехай буде й так. Знає, що Роза Мічель, котру тут убито, звісна була як ваша жінка в Новім Орлеані під іменем Розі Монтальбон. Також відкрив я, що ви звели молоду креольку, матір тої дитини і що она умерла з журби, коли ви єї покинули. Спершу дозволили ви взяти Розі Монтальбон дитину до себе і видавати за свою, а відтак забрали ви єї. Та жінка мала підозріне, що ви хочете другий раз оженити ся і поставила собі перешкодити тому. Єї поява тут, по ваших заручинах була для вас небезпечна. Розумієте до чога я іду? Убийства допускали ся люди вже і задля менших річий. Отже мені здаєть ся, що маю досить причин, аби вас арештувати.

— Так, але насамперед мусілиб ви того всього доказати.

— А звідси знаєте, що не можу того зробити?

— Бо всі ваші здогади фальшиві.

— В таких случаях мусите ви доказати, що так єсть.

— Можу то зробити дуже легко.

— Бійте ся Бога, панове, згляньте ся на мене і кінчіть скорше — перебив ім Нейлі. — Умираю з нетерпеливости, аби дізнати ся правди.

— Пан Нейлі справедливо говорить — відозвала ся Емілія — чогу не оповіш панам цілої правди?

— Я так хочу зробити і перепрашаю вас, що не зробив відразу. Отже розпочинаю від моєї молодости. Коли я був ще в школах, полюбив товаришку моїх дитинних літ, матір

малої Розі і коли шов до Гарварду на університет, она мала тоді шіснацять літ і ми заручили ся. Я мав свояка, десять літ старшого від мене, картяра і п'яницю. Роза Монтальбон удержувала тоді в Новім Орлеані дім гри і очевидно мій пещачий свояк належав до єї постійних гостей. Одного вечера, коли був п'яний, намовила его, аби з нею оженив ся, а свояк радо на те пристав. Прийшов до притомности ледво по кількох днях, бо заедно пив, але о вінчаню не знав нічога. На тім іменно оперла Монтальбон свої пляви. Почала его намавляти, аби оженив ся і вказала ему навіть дівчину з порядної родини. Тою дівчиною була моя суджена. Гроші і месть руководили тою жєнщиною. Хотіла мого свояка втрутити в двоженство, аби покликаючись на сьвідцтво свого вінчаня з ним, виманити від него гроші, а крім того пиметити ся на родині судженої, до котрої мала якийсь гнів. Той плян удав ся їй знаменито. Мій свояк залюбив ся дійстно в молодій креольці; він був хороший, я далеко, она молоденька, збаламутив єї і побрали ся. В той спосіб попав він в руки тої Монтальбон, що цілих пять літ немилосердно его мучила.

— Тимчасом уродила ся мала Роза, я покінчив науки, але не вернув до Орлеану, бо надто дійшила мене зрада судженої. В Парижі, де я перебував, одержав я одного дня лист повний розпуки від молодої жєнщини. Монтальбон оголосила в часописях вість о своїм вінчаню з моїм свояком і видала дочку свого ворога на сором і ганьбу. Перенятий гадкою мести над свояком вернув я до дому, але за пізно. Молода жєнщина вже не жила, а свояк щез.

— Я чув, що він мав виїхати десь на схід і пустив ся за ним, але годі було найти его слід. Минуло пять літ, коли я его вкінці найшов, а коли я почав ему робити докори, розсьміявсь мені в лице і вивинув ся мені так, що я міг лиш післати ему погрозу, що при першій нагоді застрілю его як пса.

дальше господарство в новім році. Тепер укладаємо собі бюджет, в котрім робимо собі такі рубрики: I. Доходи: Платня (річна і місячна); сподіваний заробок річно і місячно; проценти від грошей в щадяцї і від цінних паперів, приватний маєток. — II. Видатки: На удержання дому (харч і платня слуги); чинш за хату; одіж для себе, для жінки і для дітей; асекурація і податок; нове закупно і направа, лікар і аптека; забава і дрібні видатки. Бюджет треба так собі укладати, щоби вже з горі і наперед поставити собі, що тільки а тільки має ся видати і поза то невідно переступити хіба в крайній потребі (н. пр. в якимь нещастю або хоробі). По інвентурі і бюджеті приходять касова книга. Кождий дохід і видаток записує ся до касової книги, в котрій єсть тільки рубрик, кілько груп в бюджеті. На кождий місяць привначає ся в касовій книзі окрему картку або тільки місяця, кілько потреба і записує ся що дня, отже н. пр. в місяці січні: День 1: Стан каси (гогівка дома); доходи; видатки, на удержання дому, одіж, педуга, асекурація, податок, нове закупно і направа і т. д. — Наконєць приходять річний рахунок: З касової книги виписує ся і укладає ся разом в один рахунок всі доходи і видатки з кожного місяця. Тепер видить, в чім видавало ся за богато і де можна було урвати та заощадити та чи поступало ся через цілий рік так як то було уложено в бюджеті, чи може в чім переступлено бюджет. Після того укладає ся бюджет на слідуючий рік. Хто хоче, може обмежити ся лиш на бюджет, касову книгу і річний рахунок.

— Руки в зимі треба особливо шанувати, бо коли посідають ся та попукають, то чоловік дуже бідує, особливо же той, що змушений лиш руками заробляти. Перша річ в тим, щоби руки завсїгда добре мити, а по обмитю добре витирати. Білі руки повинна мати не лиш пані, але й служниця, тим більше, що служниця мусить і тісто замїснити, і коло мяса та всяких інших страв руками порати ся, а коли у неї руки брудні, посідані і поранені, то не лиш їй з тим біда, але й гідко та нездорово їсти страви зроблені таки-

— Вкінці прийшла така нагода. Одного дня стрітив я его в місяці, віддалевім кілька миль від людських осель. Я зловив его і він порозумів, що тепер іде борба на життя і смерть. Я рішив ся поцілвати его в саме серце і не гадав о власнім житю, бо мєсть була мєєю одиною цілю, що відтак стане ся зі мною, о тим я навіть не думав. Може я мав надію, що він мене уба. Спокійний і певний станув я напроти него, коли стала ся річ, котра відобрала мєй спокій і змінила трохи положєна.

— Зажди хвилику — почав він і опустив оружє — мушу ще чогось зажадати від тебе, бо чую, що упаду в тій борбі. Як послїдної ласки жадаю від тебе обітницї, аби ти вирвав мою дитину з рук тої опиріці.

— Твою дитину? Я гадав, що умерла — відповів я.

— То лєжь тої Монтальбон; дитина живе і сна має єї у себе. Я записав дочцї цілий свій маєток. Папери найдеш в моїм сурдугі. Може тобі то дивно, але я зробив тебе опікуном, а огляду на то, що ти колись любив єї матір; але так як бажаю, аби Бог був мєні справедливым судиею, так я о тим не знав, коли з нею жєвля ся. А тепер я готовий.

— Ми вистрїлили, але несподівана вість захитала мою руку і замїст в серце влучив я в голову. Коли упав, підбіг я до него, аби перевязати рану, а відтак спровадив з найближшої хати людий. Два місяці лежав, поволі приходив до здоровля, але утратив розум; я умістив его в заведеню в Новім Орлеані, де й дося перебував.

— То все дуже красно, пане Мічель — перебив єму Барнес — але які докази на то, що не ви вітцем тої дитини і що виновником єсть тамтої божевільній.

— Передусім не ма між нами ні найменшої подібности крім імени і назвища. Пан Нейлі м сить признати, що я єму цілком чужий, між тим як тамтого добре знав. Доказати тотожности моєї особи не прийдець мені тяжко, бо маю в Орлеані багато знакомих. Але

ми руками. Руки треба мити правильно що дня рано і перед сном через пять мінут в лїтній воді і вичищувати бруд спід нігтів та обтирати осторожно всі задирки, від котрих дуже часто пальці раняють ся. Обмивши руки теплою водою, сполікує ся їх холодною, а відтак витирає ся на сухо. Коли руки дуже брудні і бруд не хоче добре пускати ся, то найліпше мити запарєним пшеничним грисом. Обмивши руки, на ніч треба їх помастити білою вазеліною, котру можна купити в аптеці за 10 кр. і мати на довший час. Дуже намащувати не треба, лиш тільки, кілько потреба, щоби шкіра змякла. Посідані руки найліпше також по обмитю лїтною а відтак холодною водою та обтерши їх легко помастити вазеліною, коли они ще трошка вогкі. Прачки, що ідуть в зимі на воду прати, повинні перед тим також помастити собі руки вазеліною. Посідані руки добре також помастити гліцеріною. Посідані руки загоять ся найборше, коли так зробити: Обмити добре руки в досить теплій воді, а відтак добре намити (милом уживаним до мити рук, а не простим до праня) і не змиваючи мила, наляти до жмені ложочку гліцеріни та розтерти добре по руках милинем яке з того зробить ся. Опісля не змиває ся вже рук, лиш обтирає ся їх. Вже від першого разу посідані руки будуть гоїти ся, а коли так мити їх кілька разів на день, то они стануть білі і делікатні.

— Чим годувати коропи в ставку? Скоро коропи не можуть знайти собі досить поживи в ставку, або коли хто хоче добре їх підгодувати, то треба ужити до того штучного корму, а іменно: варений горох або бїб і сочевиця, бараболі, гній зпід овець (лайно бобки), суха брага, сливаки, черваки, хрущі. Ту поживу треба змішати трохи з глиною і кидати при березі до ставку, а тогди буде ся видіти, яку поживу риба бере, а яку ні. Для молодого нарибку треба придбати поживу слідуючим способом: Копає ся ями, котрі бї стояли в звязи з ставком; наносить ся до них листя вільшини, осики або бучини та поливає ся гноївкою. В таких ямах складають комарі та інші комахи свої ячєчка, з котрих опісля вилазять личинки (червачки), котрі молодому

о тим пізнїйше, вернім до оповіданя. Я рішив ся дігати дитину, але знав, що Монтальбон не віддасть єї добровільно. В судовій дорозі не міг я також нічого вдїяти, не виявляючи походження дитини, а того я хотїв оминути з огляду на матір. Тому украв я єї на улици. Вислано на мене слідчих агєнтів, але пан Барнес може посвідчити, що не бою ся їх і тепер зрозумів, чому я був так ознакомлений з їх роботою. Два роки водив я їх за ніс, аж дали спокій, імовірно тому, що Роза Монтальбон вже не мала грошей. Коли я був вже цілком спокійний, почав їздити по сьвітї і аж перед півтора роком приїхав з Європи сюди до Нового Йорку. Вскорі по моїм приїзді одержав я лист і фотографію від Монтальбон, які я вам вже показував.

— Не маю наміру виманчувати від вас грошей — сказала входячи до мене — але вам щось продати, що радо купите.

— На мое питанє, що то є, відповіла: Сьвідоцтво вінчаня вашого свояка з матерію тої дитини, дальше сьвідоцтво его вінчаня зі мною, а вкінці ще сьвідоцтво мого попередного вінчаня з чоловіком, що ще живе.

— Боже! — перебив пан Нейлі — коли ви мали ті папери, в таким случаю вінчанє єї з вашим свояком неважєне, а вінчанє з матерію Рози цілком важєне.

— Так. Я тому дав їй за то десять тисячів долярів; але ідїм дальше. Та жєнщина мала незвичайну безличність. Загрозила мені, що коли не заплачу жадаєної суми, то на основі того сьвідоцтва видасть мене за свого чоловіка. Така річ була би мені тоді дуже невідгїдна, а що ті папери мали і так для мене з огляду на дитину велику вагу, то я заплатив.

(Дальше буде).

нарибкови служать за поживу. Старші коропи годує ся жабячим перестом (т. є. жабячими лєчками), або ставить ся в ставі отверті з боків скрині горі дном, котре єсть зробленє з поприбиваних вузких листовок, так, щоби була ніби рєшітка. На ту рєшітку кладе ся якогось небудь стєрва, о котре на селі не трудно. На стєрво насадають мухи і зносять там лєчка, з котрих опісля вилазять червачки і кріз рєшітку спадають у воду на поживу рибаєм.

— Як зробити собі дешєву лєждівню? В якимь будинку н. пр. в стєбнику або в шопі вибирає ся найдогіднїйше мїсце в куті при стїнах і ставить ся з дошок комірчину з подвійними стїнами. Дошки не потребуєть бути грубі, але повинні добре одна до другої приставати. Порожнє мїсце межи стїнками треба наповнити або торфом, або сїяним попелом або сїчкою, котру треба добре потолочити. В одній із стїнок в догіднім мїсци робить ся подвійні дєрці, котрі також повинні добре приставати. На споді в такій комірчині кладе ся грубе каміне укладаючи его раз коло разу, а на каміне дає ся верству повязаного у вязанкі прутя (фашини) або галузе з ялиць, на то приходять верства трачиня, торфу або сїчки, котру треба також добре потолочити. На то подєне, котре повинно бути що найбільше на три чєрти метра грубе, кладе ся лїд, котрий повинен бути чистий грубий, недірчастий і найліпше різаний а не дупаний. Кусні або плити лєду треба укладати щільно одна коло другої а порожні мїсця між ними засипати трачинєм. Так укладає ся лїд в цілій комірчині аж під сам верх. Відтак кладе ся верству соломи, на то галузя і знов соломи або трачиня та забиває ся дошками. Верх комірчини повинен бути так роблений щоби на нїм можна поставити подвійну стєлю, котру виповняє ся таким самим материялом як і бічні стїни. Треба також уважати на то, щоби сподом могла вода з лєду добре стїкати в одну сторону. Дєрці від комірчини треба щільно замикаєти.

ТЕЛЕГРАФИ.

Петербург 27 грудня. „Петербургскія Ведомості“ помїстили статю в справі австро-росийского договору що-до балканьского цївострова і кажуть, що відєньска праса цілком безосновно розпускає вїсти, немов би в становищи Росії зайшла яка зміна супротив Сербії. Сербія може заслужити на довїре Росії лиш тоді, коли буде держати ся росийских рад і осторог.

Рим 27 грудня. Папа приймив кардинала Міссію на пращальній аудієнції і поручив єму зложити від Папи желаня Цїсарєви Франц-Йосифови.

Преторія 27 грудня. Ген. Жубер вже вїздоровів і повернув до армії.

Надісланє.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педагогїчне книжку, котрої брак вже від давня відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і огляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозумїня поезий, їх краси і духа. Книжку єю можна дістати в рускїм Товаристві педагогїчним у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

Ново отворена
Агенція дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.

приймає
О Г О Л О Ш Е Н Я
до всіх дневників
по цінах оригінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Газети Львівско
може приймати анонси виключно лиш ся Агенція.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Газети
Львівської“, „Народної Часописи“,
і всіх інших часописів приймає
виключно ново отворена „Агенція
дневників і оголошень“ в пасажу
Гавсмана ч. 9. Агенція ся при-
ймає також пренумерату на всі
дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиція
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR
знаходиться
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Агенція дневників і оголошень
приймає також
пренумерату і оголошення до Warszawsk-ogo Tygodnik-a Illustr.

ПОБІЛЬШЕННЯ ФОТОГРАФІЇ

цілком вірні оригінали аж до природної вели-
чини артистично виготовлені. — В паспарту.

Ціна за портрет величини 37x45 см. разом з пор-
том і опаківанем **5 зр. 10 кр.**, в хороших
рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клгр. франко).

Замовлення приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**

Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенція дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає оголошення до всіх дневників

також пренумерату на всі часописи краєві і заграничні